

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Дрозденко Максим Вікторович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки приписів:

– статті 347 Кримінально-процесуального кодексу України 1960 року (далі – КПК України 1960 року) *„в тому нормативному аспекті, в якому він повністю виключає окремий апеляційний перегляд ухвали про відмову у перевірці відповідності перекладу обвинувального висновку оригіналу, коли така ухвала безпосередньо визначає умови реалізації права підсудного на захист“*;

– пункту 15 розділу XI „Перехідні положення“ Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року № 4651–VI (далі – КПК України) *„в тому нормативному аспекті, в якому він допускає невизначено тривале застосування зазначених обмежень без часової межі та без компенсаторної гарантії ефективного судового контролю“*, –

на відповідність частинам першій, другій статті 55, частині другій 63 у системному зв'язку з частиною першою статті 8 Конституції України.

Також автор клопотання просить Конституційний Суд України перевірити на відповідність частинам першій, другій статті 55 у системному зв'язку з частиною другою 63 Конституції України (конституційність) приписи частини другої статті 383, частини другої статті 388 КПК України 1960 року *„в тому нормативному аспекті, в якому їх сукупне застосування остаточно унеможлиблює касаційний контроль постанови про відмову у прийнятті апеляції на зазначену ухвалу“*.

Суб'єкт права на конституційну скаргу твердить, що оспорювані приписи КПК України 1960 року та КПК України порушують його право на судовий захист (частини перша, друга статті 55 Конституції України), право підсудного на захист (частина друга статті 63 Конституції України).